

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010103
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2515010103.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Beátou Javorkovou, v trestnej veci obžalovaného W. E., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.09.2015, rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný
W. E., nar. XX.X.XXXX B. S., trvale bytom S., Q. Y. XXX/XX,

je vinný, že:

dňa 1.3.2015 v čase asi o 04,20 hod. B. V. K. T. Q. Č.. XX odomkol s kľúčmi zasunutými v zámku z vnútra vchodové dvere na byte č.11 na 2 poschodí svojej družke J. V., K.. XX.X.XXXX, O. V., O. XXXX/XX, pričom cez plece mal prevesenú a rukou si pridržieval legálne držanú zbraň a to samopal vz. 58 v.č. XXXXXC, s ktorým mieril na družku J. V. so slovami, že čo tam chce, žiadal od nej kľúče od ich prenajatého bytu, pričom ako odchádzala, tak na ňu zakričal, že mu je jedno či skončí v márnici ona alebo on, pričom súčasne jej dňa 1.3.2015 o 00,16 hod. zaslal SMS správu v znení že „sadru nebude mať večne, potom si to s nim vybaví... a je mu srdečne jedno či skončí v base alebo v márnici“, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o jej zdravie a život,

teda

- vyhrážal sa smrťou a ťažkou ujmom na zdraví tak, že vzbudil dôvodnú obavu, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou a na chránenej osobe, t.j. na svojej družke,

tým spáchal:

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

za to sa odsudzuje:

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje sa mu skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno g) Trestného zákona ukladá sa mu probačný dohľad v trvaní 2 (dva) roky spolu s povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona ukladá sa mu trest prepadnutia vecí:

- 1 ks strelnej zbraň vz. ČZ 58, guľovnica samonabíjacia kaliber 7,62 x 39, she 64, výrobné číslo XXXXXC,
- 3 ks zásobníkov,
- 1 ks sumka kožená hnedá,
- 239 ks nábojov kalibru 7,62 mm, ostré
- 18 ks nábojov kalibru 7,62 mm, slepé,
- 1 ks plechovej krabice na strelivo.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou v Piešťanoch na Okresný súd Piešťany dňa 05.05.2015, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému W. E.S. a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a poškodenej, oboznámením listinných dôkazov, ako aj ďalšieho obsahu spisu.

Z vykonaného dokazovania bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný W. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mal v ten deň nohu v sadre, bol odkázaný na pomoc. Prišiel k nim jeden pán, ktorý povedal, že má vzťah s jeho družkou. Vznikol medzi nimi slovný konflikt, pričom tento na obžalovaného útočil. Družka odišla do práce a povedala, že večer to doriešia. Zrazu mu oznámila, že zostáva s priateľom. Došlo mu z toho zle, že zostal sám, mal sebevražedné sklony. Rozrušený jej napísal SMS, von išiel so zbraňou, pretože bol o barlách, keby bol zdravý, tak to tak nerieši. Myslel si, že príde frajer jeho družky a bude na neho útočiť. Mal za sebou ťažkú noc, mal bolesti. Žiadal od družky kľúče, ale zbraňou na ňu nemieril. Je možné, že v SMS uviedol, že si to s ňou vybaví. Jeho družka si veľmi vymýšľa, klame. V ten deň však na nej strach nevidel, bola vysmiata, mala zvláštny výraz v očiach.

Svedkyňa a poškodená J. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že 01.03. prišla domov, kde sa nedostala, pretože boli kľúče v zámku. Následne jej otvoril priateľ, ktorý mal na sebe prevesenú zbraň, čoho sa svedkyňa strašne zľakla. Pýtal sa jej, že čo chce. Pýtal kľúče od bytu a povedal, aby odišla. Bolo to všetko preto, lebo ho podviedla, čo mu oznámila. Jeho reakciu chápe, ale tej zbrane sa zľakla. Stála ako obarená, nevedela, čo má robiť. Povedal jej, že je mu jedno, či skončí v márnici on, alebo priateľ svedkyne. Zaslal jej asi dva dni predtým aj SMS, že „nebude mať sadru večne a že si to s ním vybaví“. Z tej zbrane mala strach, mal ju prevesenú cez plece, jednou rukou si ju pridržiaval.

Na základe toho, že obžalovaný poprel, že by zbraňou mieril na družku, bola medzi nimi vykonaná konfrontácia, pričom pri konfrontácii strany zotrvali na svojich tvrdeniach, teda obžalovaný uviedol, že nepopiera, že zbraň mal pri sebe, ale nemohol ňou mieriť, pretože mal ruky na barlách. Svedkyňa uviedla, že je pravdou, že obžalovaný chodil o barlách, ale zbraň mal prevesenú a rukou ju pridržiaval.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie vyplynulo, že obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania, netrpí žiadnou duševnou chorobou, svoje konanie vedel

ovládať a to v plnej miere, a vedel aj rozpoznať jeho protiprávnosť. Celková úroveň intelektu obvineného sa nachádza v hornom pásme populačného priemeru. Podľa znalcov nie je potrebné mu ukladať ochranné psychiatrické liečenie.

Zo zápisnice o vydaní vecí vyplynulo, že obžalovaný vydal 1 ks strelnú zbraň, sumku koženú hnedú a plechovú krabicu. Z preukazu držiteľa zbraní vyplýva, že W. E. je držiteľom zbrojného preukazu. Z prepisu SMS správy vyplynulo, že obžalovaný zaslal poškodenej správu, potom ako mu oznámila, že je s druhým priateľom, že „nebude mať sadru večne a potom si to s ním vybaví, a je mu srdečne jedno, či skončí v base, alebo v márnici“.

Obžalovaný je osobu doposiaľ súdne netrestanou, pre priestupky bol na úseku cestnej dopravy uznaný vinným štyrikrát. Je zamestnaný, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, z výkonu väzby bol hodnotený tak, že mal problémy s adaptáciou, najmä v súvislosti s jeho psychickým stavom. Vyhľadal starostlivosť ústavného psychológa, vhodnou intervenciou sa jeho psychický stav stabilizoval. Od 09.03.2015 vyhlásil hladovku. Príkazy a nariadenia príslušníkov plnil, konfliktné situácie nevyvolával. Potrestaný disciplinárne vo výkone väzby nebol.

Z výkonu väzby bol prepustený uznesením Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 20.05.2015, právoplatným dňa 02.06.2015.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, pretože svojej družke sa vyhrážal ťažkou ujmom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu z jeho konania, pričom pri tomto mal na sebe prevesenú zbraň, ktorú si pridržoval. Vyhrážanie musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok usmrtiením alebo ťažkou ujmom na zdraví. Treba brať pritom do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prizerať aj k tomu, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Vyhrážanie musí byť spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, t.j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho, čím je mu vyhrázané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, postačuje možnosť vzniku takejto obavy. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, treba brať do úvahy najmä povahu vyhrážky, fyzické a charakterové vlastnosti páchatela v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah, ako sa správal páchatel pri vyhrázaní, či mal v rukách nejaké predmety (zbrane). Z takéhoto konania je obžalovaný usvedčovaný nielen výpoveďou svedkyne a poškodenej Lenky Polákovej, ale aj prepisom SMS správy, z ktorej vyplynulo, že sa jej vyhrážal v súvislosti s tým, že si našla priateľa, pri týchto vyhrážkach mal zbraň prevesenú cez plece, ktorú si pridržoval rukou. Čo určite postačovalo na vznik dôvodnej obavy u poškodenej.

Zo znaleckého posudku vyplynulo, že obžalovaný je plne schopný rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, a taktiež vie aj toto svoje konanie ovládať. Znalci nenavrhlí uložiť mu liečenie, pretože netrpí žiadnou duševnou chorobou, ani poruchou.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd konanie obžalovaného za jednoznačne preukázané a preto uznal vinu podľa obžaloby, pričom pri výmere trestu postupoval podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona a vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery, a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestných činov, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest ale musí obsahovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že nebol doposiaľ súdne trestaný. Súd u neho nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 Trestného zákona.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona možno za tento trestný čin uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky, túto trestnú sadzbu súd upravil podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona.

Zohľadniac všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci bezúhonný život mal súd za to, že trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, a zároveň zodpovedá zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že boli splnené všetky podmienky uvedené v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, bol mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený, na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s tým, že mu zároveň bol uložený probačný dohľad v trvaní dva roky, spolu s povinnosťou vzhľadom na jeho psychické problémy, aj následne vo výkone väzby, aj v súvislosti s týmto trestným činom, ktorý sa stal, ako následok nezvládnutia rozchodu s jeho družkou, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Vzhľadom k tomu, že na trestný čin bola použitá zbraň, hoc mal túto obžalovaný v legálnej držbe, súd mu podľa § 60 odsek 1 Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a zároveň rozhodol, že vlastníkom vecí sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.